

Charakterystyka drogi twórczej Bernardy Rość

Bernarda Rość jest wybitną i niezwykle utytułowaną podlaską tkaczką, obecnie mieszka i tworzy we wsi Szaciówka, powiat Sokólski. Jest członkiem Stowarzyszenia Twórców Ludowych od 1986 r. w dziedzinie tkactwa dwuosnowowego, od przeszło 46 lat kultywuje rękodzielnicze tradycje tkactwa podwójnego. Posiada imponujący dorobek twórczy oraz wiele nagród i wyróżnień w konkursach, a jej prace znalazły trwałe miejsce w zbiorach muzealnych w kraju i za granicą. Wełniane dywany komponowane przez artystkę ludową Bernardę Rość na czteronicielnicy warsztacie tkackim techniką podwójną zaliczane są do arcydzieł rękodzieła ludowego. Mistrzostwo wykonania podparte prawie 50-letnim stażem pracy twórczyni, niezwykła staranność i precyzyjność w rozmieszczeniu poszczególnych elementów sprawiają, że widz staje się niejako uczestnikiem prezentowanych scen. Są to tkane obrazy, które stanowią prawdziwe dzieła sztuki. Jej prace przesiąknięte są regionalną tradycją, w której twórczyni wzrastała.

Bernarda jest twórczynią zajmującą się tkactwem z wielkim zrozumieniem swej twórczej roli dla podlaskiego a jej twórczość i działalność popularyzatorska na rzecz ocalenia i reaktywowania unikatowej podlaskiej tkaniny dwuosnowowej nieustannie są doceniane przez najwyższe gremia. Już w wieku 30 lat została uhonorowana prestiżową nagrodą i stypendium im. Stanisława Wyspiańskiego w Dziedzinie Twórczości Ludowej w dowód uznania za jej dotychczasowy dorobek artystyczny. Potem przyszły kolejne sukcesy: stypendium twórcze Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w Kategorii „Twórczość Ludowa”, stypendium artystyczne marszałka województwa podlaskiego w Dziedzinie Twórczości Artystycznej, Upowszechniania Kultury i Opieki nad Zabytkami, stypendium artystyczne Ministra Kultury i Dziedzictwa narodowego w Dziedzinie Twórczość Ludowa w ramach Programu na Upowszechnianie Kultury – Kultura w sieci. W 2016 roku Pani Bernarda zrealizowała program MKiDN „Mistrz Tradycji”, w ramach którego tajniki tej trudnej, misternej i już unikatowej techniki tkackiej przekazała córce Agnieszce Iwanickiej, która obecnie z powodzeniem samodzielnie wykonuje tkaninę dwuosnowową i kontynuuje wielopokoleniową rodzinną tradycję.

Twórczość Pani Bernardy była prezentowana m.in. w salonach Starej Kordegardy w Łazienkach Królewskich, w salach Państwowego Muzeum Etnograficznego w Warszawie, w Muzeum Etnograficznym w Toruniu, Muzeum Etnograficznym w Krakowie, Muzeum Wsi Radomskiej, Galerii Sztuki Ludowej Stowarzyszenia Twórców Ludowych w Lublinie, Muzeum Okręgowym im. Leona Wyczółkowskiego w Bydgoszczy, Muzeum Miasta Turku im. Józefa Mehoffera, Centralnym Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Galerii Spodki Podlaskiego Instytutu Kultury w Białymstoku.

Dywany dwuosnowowe Pani Bernardy dzięki wybitnym walorom artystycznym i bogactwu treści uznawane są za najwyższe osiągnięcie w hierarchii ludowego tkactwa, dlatego jej prace były i są eksponowane na wielu wystawach zbiorowych i indywidualnych w kraju i za granicą, np. na Ogólnopolskiej Wystawie Pokonkursowej „Dzieło Oskara Kolberga w Sztuce Ludowej”, Ogólnopolskiej Wystawie „Ludowa Rzeźba, Malarstwo i Dywany Dwuosnowowe Polski Północnej”, na

Międzynarodowej Wystawie „Białostocka Sztuka Ludowa” w Kijowie (Ukraina), Międzynarodowej Wystawie „Wyroby Ludowe Białostoczczyzny” w Sofii (Bułgaria), na Wystawach Rękodzieła Ludowego w JAPONII organizowane przez Panią Izumi Fujita, z którą Artystka Pani Bernarda współpracuje od kilkunastu lat (Osaka, Kamakura, Tokio). Tkaniny dwuosnowowe Pani Bernardy poszukiwane nie tylko w kraju, ale i za granicą, z uwagi na unikalną technikę wykonania, bogactwo treści stały się rewelacją w skali światowej. Jej dywany zdobią domy koneserów i pasjonatów sztuki ludowej na całym świecie: i w Wielkiej Brytanii, Francji, Izraelu, Szwajcarii, Japonii, Ameryce (Kanada, USA), Belgii i we Włoszech, Niemczech. itd.